

[Ingomar Petersen.]

sag, som om der havde været en deklaration dengang. Havde de været noget som helst bedre stillet? Det havde de nemlig ikke. Jeg har så mange erfaringer som syns- og skønsmand og med retssager i byggeri, at jeg ved, hvor vanskeligt det er. Tænk bare på en lille garantierklæring på et stykke tagpaparbejde, hvor svært det egentlig er, hvis der bliver hul i taget, at finde ud af, hvem der har lavet hullet. Hvordan i alverden skulle man så kunne lave noget, der var hundrede procent effektivt i så stort og blandet et foretagende som et helt hus?

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil da for det første godt understrege, at jeg meget sjældent er bitter og absolut heller ikke i dette tilfælde. Men jeg er skuffet, og det er der vel nok al mulig grund til. Alle i dette hus snakker om, at der skal gøres noget ved denne sag, men når der så bliver lagt et forslag frem, der klart siger, at det er et pionerarbejde, det er et forsøg på med folketinget at diskutere, hvordan problemet skal løses, så bliver det fra i hvert fald nogle ordføreres side nedgjort på en meget usaglig måde og af andre ordførere med en meget saglig motivering.

Jeg ved, at hr. Ingomar Petersen både har haft med teknisk udvalg i amt og kommune at gøre og, så vidt jeg har forstået, er uddannet arkitekt. Derfor undrer det mig lidt, at hr. Ingomar Petersen stadig væk forsøger at klare dette problem på samme måde, som man har forsøgt på fra kommuners og amters side, og har erklæret, at dette ikke var muligt. Kommuner og amter har i øvrigt også været med ved udarbejdelsen af dette lovforslag og står bag ved dette lovforslag, det vil jeg gerne understrege yderligere.

Jeg troede, at fru Aase Olesen skulle op og ligesom motivere de radikales mere forbrugermæssige holdning, men det havde jeg altså misforstået. Jeg vil da meget gerne stille den deklaration, der er på mit eget typehus, til rådighed for udvalget. Den stammer fra den tid, da man havde frivillige ordninger og anvendte disse frivillige ordninger. Jeg vil understrege, at jeg er meget glad for den meget grundige deklaration, der er på det pågældende typehus, og jeg skal sørge for at få oversendt en kopi af sådanne deklarationer til udvalget og i dette tilfælde yderligere til fru Aase Olesen, som jo ikke længere er medlem af det pågældende udvalg.

Jeg glemte at svare hr. Kaj Hansen i første omgang. Jeg vil gerne her give tilsagn om, at betingelserne for forsikringsordningen vil være til rådighed i udvalget under udvalgsarbejdet.

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg sige, at når jeg ikke svarede på hans, synes jeg, meget venlige indlæg, var det kun, fordi jeg regnede med og også var helt klar over, at det rejste spørgsmål var noget vi kan arbejde med i udvalget, og det er vi klar til.

Med hensyn til hr. Ingomar Petersens sidste bemærkning om Albertslundbyggeriet har vi været inde i denne sag, vi har givet redegørelse til dem, der har bedt om det. Det, jeg godt vil sige, er, at hvis der havde været en forsikringsordning, så var lejerne i det pågældende boligselskab i hvert fald ikke kommet til at betale. Hvem der nu kommer til at betale, står jo hen i det uvisse, eftersom der kører retssager om det. For at kunne lave en forsikringsordning er det nødvendigt at vide, hvad det er, man forsikrer sig for og imod. Det er jo det, der er de to hovedprincipper i dette lovforslag.

Jeg er hverken bitter eller mere skuffet, men jeg er stadig væk optimist og tror, at når folketingets udvalg, der skal behandle dette, bliver klar over de relevante oplysninger, der ligger bag ved det, så er man forhåbentlig også villig til at være med til at løse dette problem. Om det bliver det med de paragraffer, der her er foreslået, eller bliver det med andre paragraffer, er for mig ikke afgørende; det har jeg også redegjort for både i lovforslagets bemærkninger og i fremsættelsen. For mig er det det væsentlige at løse det problem, som rider os alle landet over, ikke mindst boligministeren.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Hovmand udtrykte sin dybe skuffelse både over mig og over Forbrugerrådet og sagde, at jeg ikke burde gå ind for en lovgivning af en så formynderisk art som den her foreliggende. Jeg må jo se, om jeg i hvert fald er i stand til at bære hr. Hovmands skuffelse.

Så må jeg gøre opmærksom på, at jeg i denne sammenhæng er i den usædvanlige situation at være i stue med andre øjensynligt også sådan forbrugerbeskyttelsesformynderiske organisationer som Industrirådet og Foreningen af Typehusproducenter og Entreprenørforeningen, ja, kort sagt de organisationer, der i denne sammenhæng er blevet hørt. De har alle tilsluttet